

Publicerad 2009-04-09 19:00 av Junitvillingen

Den värsta sommaren

Du sa att den sommaren
skulle bli den bästa i mitt liv
att du skulle ge mig all din kärlek
för jag var inget tidsfördriv

Så kom den då - den sommaren
när gräset lyste grönt
och syre´nens alla blommor
doftade så skönt

Vi badade i havet
gick barfota i sanden
och lyssnade till vågorna
när vi älskade på stranden
vi seglade i skymningen
under sommarhimmel blå
och sista skvätten cider
den delade vi på

Du bar mig över tröskeln
till en värld jag aldrig sett
och på en bädd av rosor
älskade vi hett

Så många vackra möten
det var bara vi i världen
du gav mig dina drömmar
ville följa mig på färden

Så kom den då den dagen
när jag fick veta vem du var
men på min fråga om ” varför? ”
fick jag inget svar

Mitt glädjerus gick sönder
på bara några få sekunder
när livet plötsligt vände blad
och jag förstod att våra stunder
väl aldrig varit nåt annat

än en enda utopi
för du visste hela tiden
att det aldrig fanns nåt ” vi ”

Nu har det gått en lång tid
sen den ” bästa ” sommaren
men den som mest förlorat

är du, blott du, min vän...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten